

Sygn. akt I AGa 319/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Grzegorz Krężolek (spr.)

Sędziowie: SSA Beata Kurdziel

SSA Paweł Rygiel

Protokolant: Katarzyna Mitan

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2023 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa W. D. (1)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o stwierdzenie nieważności uchwał ewentualnie o uchylenie uchwał ewentualnie o ustalenie nieistnienia uchwał

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 29 czerwca 2021 r. sygn. akt IX GC 335/18

oddala apelację;

zasądza od powoda W. D. (1) na rzecz strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1620 zł (tysiąc sześćset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt : I AGa 319 /21

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym przeciwko spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W., powód W. D. (1) domagał się stwierdzenia nieważności dwóch uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 20 lutego 2018r a to :

- uchwały nr (...) w przedmiocie odwołania powoda z grona członków zarządu , pełniącego funkcję prezesa oraz
- uchwały nr (...) w przedmiocie powołania M. D. (córki drugiego wspólnika w pozwanej spółce - A. G. (1)) na członka jej zarządu.

Jako ewentualne powód sformułował żądania uchylenia obu uchwał , a na wypadek uznania ,że także ono nie jest zasadne , stwierdzenia ich nieistnienia.

Wniósł także o obciążenie strony przeciwnej kosztami procesu.

Uzasadniając żądania podnosił , iż jest współnikiem pozwanej i pełni funkcję prezesa zarządu.

Podjęte na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 20 lutego 2018r obydwie uchwały są nieważne dlatego , że Zgromadzenie Wspólników na którym je podjęto nie zostało zwołane przez uprawniony do tego organ. Wniosek o zwołanie złożył drugi wspólnik A. G. (1), a zarząd nie podjął uchwały o zwołaniu NZW, co więcej w ogóle nie otrzymał tego wniosku.

Stąd , zdaniem W. D. (1), Zgromadzenie nie było uprawnione do podejmowania żadnych uchwał, a te które kwestionuje w żądaniu zgłoszonym w pierwszej kolejności są niezgodne z przepisami kodeksu spółek handlowych.

Zatem są one nieważne jako sprzeczne z ustawą.

Podnosił dalej , iż pomimo niemal codziennego kontaktu z drugim współnikiem i także członkiem zarządu spółki ,ten nie informował o zwołaniu Zgromadzenia. To zaniechanie po stronie A. G. (1) powód ocenił jako zmierzone i podstępne, które miało doprowadzić do pozbawienia go funkcji prezesa i wpływu na prowadzenie bieżących spraw spółki. Jego zdaniem konsekwencje obu uchwał są niekorzystne dla sytuacji (...) albowiem zwiększyły koszty jej funkcjonowania poprzez podwyższenie wynagrodzenia członków zarządu , a także przez to , że nowy członek tego organu, córka A. G. (1) nie ma żadnego przygotowania do uczestniczenia w prowadzeniu przedsiębiorstwa spółki. W ten sposób również rola powoda jako współnika została zmarginalizowana mimo, że to właśnie on swoją pracą i wykorzystywaniem kontaktów gospodarczych z kontrahentami, doprowadził do sytuacji ,w której, przed odwołaniem , spółka zaczęła osiągać dobre wyniki finansowe , w porównaniu z okresem poprzednim.

W. D. (1) podnosił także , że nie brał udziału w Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 20 lutego 2018r przez błąd Poczty Polskiej za pośrednictwem której było mu doręczane zaproszenie na obrady albowiem pracownik operatora nie doręczył mu awiza o nadejściu przesyłki zawierającej je.

Podkreślił ,że A. G. (1)działał na szkodę spółki , a podejmowane przez niego czynności były nakierowane wyłącznie na osiągnięcie zysku.

Udzielał spółce wysoko oprocentowanych pożyczek aby zapewnić sobie znaczne korzyści majątkowe ,przy czym nie świadczył ,na jej rzecz żadnej pracy.

Tym samym są, jego zdaniem, spełnione przesłanki uwzględnienia także pierwszego z żądań określonych jako ewentualne.

Wskazał przy tym ,iż zachował ustawowy termin do zaskarżenia obu uchwał albowiem dowiedział się o ich podjęciu w dniu 28 lutego 2018 r. kiedy zapoznał się w Sądzie z dokumentami złożonymi przez A. G. (1) do akt rejestrowych KRS pozwanej spółki. Posiada przy tym legitymacje do ich zaskarżenia , gdyż będąc współnikiem pozwanej spółki oraz członkiem jej zarządu, nie był obecny na Zgromadzeniu Wspólników, na którym zapadły.

Motywuując drugie z żądań ewentualnych argumentował , że ma interes prawny w dochodzonym ustaleniu gdyż został usunięty z zarządu spółki (...), tracąc dotychczasowy wpływ na funkcjonowanie jej przedsiębiorstwa. Obydwie uchwały nie istnieją dlatego , że zostały podjęte przez osoby do tego nieuprawnione , a przy tym przez organ w niepełnym składzie.

Strona pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i obciążenie oponenta procesowego kosztami postępowania.

W uzasadnieniu, strona pozwana wskazała, że obydwie kwestionowane przez powoda uchwały były ważne. Tym bardziej aby można ustalić , iż nie istnieją.

Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki zostało zwołane przez uprawniony do tego organ, jak również wszyscy wspólnicy W. D. (1) oraz A. G. (1) zostali z odpowiednim wyprzedzeniem zawiadomieni za pomocą listów poleconych o terminie posiedzenia i szczegółowym porządku jego obrad.

Z żądaniem jego zwołania wystąpił większościowy wspólnik spółki pełniący również funkcję członka zarządu A. G. (1), pismem z dnia 19 stycznia 2018 r., które wpłynęło do spółki w tym samym dniu.

Skierował je na adres strony pozwanej ujawniony w KRS. Z pismem tym mógł się zapoznać każdy zainteresowany w biurze spółki, w tym powód, z której to możliwości nie skorzystał.

W. D. (1) wiedział o żądaniu zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Został o nim poinformowany przez drugiego członka zarządu pozwanej, który w rozmowach z nim mówił o potrzebie jego zwołania w celu uporządkowania spraw w spółce.

Wysyłając zawiadomienie o terminie Zgromadzenia oraz planowanym porządku obrad spółka dopełniła wszystkich wymagań formalnych skutecznego jego odbycia.

W tych warunkach powód, jako prawidłowo o nim zawiadomiony nie ma legitymacji do zaskarżenia podjętych, objętych jego żądaniem uchwał dlatego, że jakkolwiek nie brał udziału w Zgromadzeniu to o jego zwołaniu został prawidłowo, jako jeden z dwóch jej wspólników strony pozwanej zawiadomiony. Nie może skutecznie zakwestionować tych uchwał jako członek organu zarządzającego spółki, został bowiem z tej funkcji odwołany.

Zdaniem strony pozwanej nie ma podstaw do uznania, że kwestionowane uchwały mogą zostać uchylone z tej przyczyny, iż, jak nietrafnie twierdzi powód, są niezgodne z dobrymi obyczajami albo też dlatego, że godzą w interesy spółki.

Decyzja o odwołaniu powoda z funkcji członka zarządu pozwanej pełniącego funkcję prezesa, podyktowana była dbałością o te interesy gdyż działania W. D. (1) narażały spółkę na szkodę.

Strona pozwana podnosiła, że umowa spółki wystarczająco zabezpiecza interesy wspólnika mniejszościowego, jakim w strukturze kapitałowej spółki jest powód, gwarantując, że do podziału pomiędzy wspólnikami nie może być przeznaczona kwota niższa niż 50 % wypracowanego przez nią zysku. Dla jego podziału konieczna jest jednomyślna uchwała wszystkich wspólników i bez udziału powoda podjęcie jej nie będzie możliwe.

Podniosła także, że gdyby nie działania powoda wymierzone bezpośrednio w interesy spółki, a polegające na zaborze firmowego komputera i zablokowaniu pracy spółki oraz wprowadzaniu obcych towarów do produkcji, w dalszym ciągu byłby zatrudniony w spółce jako dyrektor.

Jej zdaniem W. D. (1) niezasadnie także formułuje żądanie ustalenia nieistnienia obu uchwał.

Jedynym możliwym trybem kwestionowania ważności uchwał wspólników w spółkach kapitałowych jest tryb przewidziany w przepisach kodeksu spółek handlowych. Oznacza to, że ze względu na ograniczenia podmiotowe określone w art. 250 k.s.h., nie jest możliwe skuteczne zaskarżenie uchwały wspólników przez osobę w tym przepisie niewymienioną. W szczególności osobie takiej nie służy żądanie ustalenia nieważności uchwały na podstawie art 189 k.p.c. i art. 58 k.c. Odmienne założenie podważałoby sens regulacji zawartej w art. 252 k.s.h.

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2021r Sąd Okręgowy w Krakowie :

- oddalił powództwo o stwierdzenie nieważności uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia wspólników pozwanej spółki: nr (...) z dnia 20 lutego 2018r. i nr (...) z dnia 20 lutego 2018r.[pkt I],

- oddalił powództwo o uchylenie uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki: nr (...) z dnia 20 lutego 2018r. i nr (...) z dnia 20 lutego 2018r.[pkt II],

-oddalił powództwo o ustalenie nieistnienia uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki: nr (...) z dnia 20 lutego 2018r. i nr (...) z dnia 20 lutego 2018r.[pkt III],

-nakazał ściągnąć od powoda W. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 8000 zł, tytułem brakujących opłat od żądań ewentualnych [pkt IV] oraz

- zasądził od powoda W. D. (1) na rzecz strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1.637 zł, tytułem kosztów procesu[pkt V sentencji wyroku].

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Powód W. D. (1) i A. G. (1) są wspólnikami pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. .

Powód posiada 15 udziałów o łącznej wartości 750 zł\., a A. G. (1) 85 udziałów o łącznej wartości 4.250 zł. Wskazany podział udziałów wynika stad , iż wspólnik większościowy finansował przedsięwzięcia spółki, udzielał jej pożyczek, a drugi ze wspólników, nie uczestnicząc w tym finansowaniu , miał kontakty z odpowiednimi kontrahentami co do produkcji mikrosfery.

W latach 2017 i 2018 stosunki między wspólnikami były napięte.

Powód zgłaszał A. G. (1) zastrzeżenia co do sposobu udzielania spółce pożyczek, natomiast drugi wspólnik miał zastrzeżenia co do pracy i zachowania powoda w stosunku do pracowników oraz kontrahentów. Widział też potrzebę zmian w spółce, polegających na podwyższeniu kapitału zakładowego oraz wprowadzenia do spółki jako trzeciego członka zarządu- swojej córki M. D., która miałaby się zająć jej bieżącą działalnością operacyjną.

Nie była ona formalnie zatrudniona w pozwanej spółce, ale pomagała powodowi w prowadzeniu jej spraw, w szczególności w czasie choroby ojca.

Przyczyną złożenia wniosku przez wspólnika A. G. (1) o zwołanie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników była chęć uporządkowania spraw spółki.

W dniu 18 stycznia 2018 r. otrzymał od jednego z kontrahentów strony pozwanej wiadomość z potwierdzeniem nadania przelewu za towar zakupiony w spółce , celem jego przygotowania do transportu, a z załączonego do wiadomości potwierdzenia finansowego wynikało, że część płatności została dokonana na rzecz spółki (...) sp. z o.o., której prezesem zarządu jest W. D. (1).

Jak się później okazało, wykorzystał on do produkcji ekomikrosfery wytwarzanej i sprzedawanej przez spółkę, towar z nieustalonego źródła, który był w posiadaniu spółki, której był prezesem. Towar ten został poddany obróbce przy wykorzystaniu sprzętu pozwanej spółki, a następnie sprzedany wraz z jej produktem , kontrahentom na rachunek (...) sp. z o.o.

W związku z tym zdarzeniem wspólnik większościowy zażądał wyjaśnień od powoda, informując w toku spotkania, że nie wyraża zgody na takie działania, jak również, że zamierza żądać zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników celem uregulowania spraw w spółce.

Z żądaniem zwołania wystąpił pismem do zarządu powódki datowanym na 19 stycznia 2018r , które wpłynęło do spółki w tym samym dniu. We wniosku opartym na § 12 ust. 5 umowy spółki , zażądał zwołania Zgromadzenia na dzień 20 lutego 2018 r. na godz. 10:00 , proponując jednocześnie porządek obrad. Wniosek adresował , na siedzibę pozwanej :ul. (...), (...)-(...) W., wskazany w KRS , gdzie mieści się jej biuro i gdzie doręczana jest korespondencja adresowana do spółki.

Od tego dnia wniosek znajdował się w biurze pozwanej , gdzie każdy z członków zarządu, w tym również powód mógł się z nim zapoznać. Z możliwości takiej W. D. (1) nie skorzystał.

A. G. (1) zawiadomił jednak powoda ustnie o planowanym Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników oraz poinformował go również o tym, że zostało mu wysłane zaproszenie na to Zgromadzenie. Powód, w rozmowie pomiędzy wspólnikami stwierdził, że ma czas na odbiór korespondencji i nie sprzeciwił się zwołaniu Zgromadzenia.

W relacjach pomiędzy jedynymi wspólnikami (...) spółka z o. o. w W., utrwalona była praktyka zgodnie z którą Zgromadzenia wspólników spółki nigdy nie były formalnie zwoływane, gdy była potrzeba podjęcia uchwał w spółce. Obaj uzgadniali wszystkie kwestie ustnie, spotykali się w W. lub K. gdzie prowadzony jest zakład produkcyjny strony pozwanej, i w ten sposób podejmowali uchwały. Do tej pory były to głównie zatwierdzenia sprawozdań finansowych spółki. Na każdym Zgromadzeniu, z wyjątkiem tego podczas którego zostały podjęte kwestionowane w postępowaniu uchwały, obaj wspólnicy byli obecni.

Nawet w czasie choroby A. G. (1), wspólnicy byli w stałym kontakcie osobistym i telefonicznym. W spółce nie było regulaminu zarządu.

Siedziba pozwanej spółki znajduje się w W. przy ul. (...). Znajduje się tam biuro spółki, sala konferencyjna, gdzie spotykano się z kontrahentami. W domu tym mieszka również rodzina wspólnika A. G. (1) i ma ona dostęp do lokalu, podczas gdy nie ma czynnego pracownika biura spółki. Produkcja mikrosfery odbywa się w K., gdzie na co dzień pracował W. D. (1) prowadząc ten zakład. Korespondencja kierowana do spółki była odbierana w W. przez A. G. (1) lub jego córkę M. D., natomiast w K. – korespondencja była odbierana przez powoda lub czynnego pracownika biura.

Do powoda wysłano listem poleconym, datowane na 2 lutego 2018r zaproszenie na Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników, które miało się odbyć w dniu 20 lutego 2018r, za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A. Pismo to zostało podpisane przez członka zarządu - A. G. (1). W zaproszeniu wskazano, że Zgromadzenie odbędzie się w tym dniu o godzinie 10.00 w siedzibie spółki w W. oraz wskazano w nim szczegółowy porządek obrad.

Zaproszenie zostało awizowane przez (...)S.A. i w dniu 21.02.2021 r. przesyłka została zwrócona do nadawcy – pozwanej spółki. W związku z tym, że powód nie otrzymał wskazanej korespondencji, złożył reklamację, w wyniku rozpatrzenia której okazało się, że przesyłka nie została powodowi wydana w wyniku błędu pracownika poczty.

Z dalszej części ustaleń wynika, iż:

na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 20 lutego 2018 r., zostało podjętych kilka uchwał w tym:

- uchwała nr (...) o odwołaniu członka zarządu pełniącego funkcję prezesa zarządu pozwanej spółki w osobie powoda – W. D. (1),

- uchwała nr (...) powołująca M. D. na członka zarządu (...) sp. z o.o.

Uchwały zapadły przy 85% głosów za. Na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników powód nie był obecny. Obecny był wspólnik A. G. (1) reprezentujący 85% udziałów w spółce.

W dniu 23 lutego 2018 r., podczas próby zalogowania się do konta bankowego spółki, powód otrzymał odmowę dostępu i uzyskał informację z banku, że zmieniono dane osób uprawnionych do rachunku bankowego. W związku z powyższym zadzwonił do A. G. (1), który poinformował go o podjętych uchwałach. Powód w wyniku tej rozmowy udał się do K., skąd zabrał swoje rzeczy oraz komputer będący własnością spółki.

W dniu 28 lutego 2018 r. W. D. (1) uzyskał dostęp do akt rejestrowych pozwanej spółki i zapoznał się uchwałami podjętymi na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 20 lutego 2018r .

Pismem z dnia 19 lutego 2019 r., zawiadomił Sąd Rejestrowy, że podjęte uchwały na tym Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników są nieważne. W dniu 26 lutego 2018 r. już nie pojawił się pracy, nie zwrócił również firmowego laptopa mimo wezwania o jego wydanie, pochodzące od większościowego wspólnika.

W tej sytuacji z powodów została w dniu 16 marca 2018r., rozwiązana umowa o pracę, a wobec przywłaszczenia firmowego komputera orzeczono wobec niego, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 23.07.2020 r., w sprawie o sygnaturze (...)obowiązek naprawienia szkody za dokonane wykroczenie.

Sąd I instancji ustalił ponadto , że wobec W. D. (1) - na jego wniosek -Sąd Rejonowy dla K. w K.Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 r., w sprawie o sygnaturze (...), ogłosił upadłość, jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. Postępowanie upadłościowe było prowadzone pod sygnaturą (...) tego Sądu. Postępowanie to zakończyło się jego umorzeniem na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla K.w K. Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych z dnia 19 czerwca 2019r.

Powód dokonał również bezskutecznej – z uwagi na brak zgody Walnego Zgromadzenia - sprzedaży udziałów w pozwanej spółce swojemu synowi.

Ocenę prawną roszczeń skierowanych przez W. D. (1) wobec pozwanej spółki , które uznał za bezzasadne , Sąd Okręgowy oparł na stwierdzeniach i wnioskach , które można podsumować następujący sposób :

a/ odwołując się do treści art. 252 §1 pkt 1/-5/ kodeksu spółek handlowych wskazał , że powód mógł skutecznie domagać się stwierdzenia nieważności zakwestionowanych przez siebie uchwał z powodu ich sprzeczności z ustawą, jako nie biorący udziału w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu spółki z ograniczona odpowiedzialnością (...) w W. jej wspólnik tylko wówczas, gdyby dowiódł ,że Zgromadzenie to zostało zwołane w sposób wadliwy.

Nie miał natomiast legitymacji do jej zakwestionowania na podstawie art. 250 pkt 1 k.s.h. albowiem nie miał , odwołaniu z funkcji w zarządzie spółki przymiotu członka tego organu.

Analizując fakty ustalone w sprawie dotyczące sposobu zwołania tego organu uznał , iż W. D. (1) nie zdołał takich nieprawidłowości dowieść. Sąd zaakcentował przy tym, odwołując się do dokonanych w postępowaniu ustaleń , że utrwalił się pomiędzy oboma wspólnikami strony pozwanej A. G. i W. D. zwyczaj zgodnie z którym Zgromadzenia nie zbyły zwoływane w sposób formalny a ich czas , porządek obrad i treść podejmowanych uchwał wynikały z uzgodnień pomiędzy wspólnikami , przybierając uzgodnioną pomiędzy nimi nieformalną postać. Z tego punktu widzenia , sposób w jaki powód dowiedział się o zwołaniu NZW na dzień 20 lutego 2018r należy uznać za niewadliwe.

Zdaniem Sądu Okręgowego, nawet gdyby przychylić się do odmiennego w tym zakresie stanowiska powoda, wspólnika mniejszościowego, który twierdził , że Zgromadzenie w ten sposób zwołane, było z tego powodu wadliwe to i tak ta nieprawidłowość proceduralna na którą powołuje się, nie mogła mieć wpływu na treść obu kwestionowanych przez niego uchwał.

Oto bowiem powód jest wspólnikiem mniejszościowym posiadającym jedynie 15 udziałów o łącznej wartości 750 zł podczas gdy A. G. (1) posiada 85 udziałów o łącznej wartości 4.250 zł. Zatem zaskarżone uchwały o wskazanej treści i tak zapadłyby na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu wspólników w dniu 20 lutego 2018r , nawet wówczas gdyby powód był na nim obecny i głosował przeciwko ich podjęciu.

Zasadniczą jednak przyczyną uznania , że to żądanie powoda, oparte na art. 252 k.s.h. nie mogło być uwzględnione było , jak wskazał Sąd I instancji to , że W. D. (1) nie ma legitymacji do skutecznego dochodzenia opartego na tej normie roszczenia. Ten brak wynika stąd , iż Sąd Rejonowy dla K. w K. Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 r., w sprawie o sygnaturze (...), ogłosił jego upadłość jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. W czasie zwoływania oraz obrad Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) i podejmowania uchwał nr (...) i (...) było prowadzone wobec powoda , pod sygnaturą (...) tego Sądu postępowanie upadłościowe.

Wraz z ogłoszeniem upadłości konsumenckiej, cały majątek W. D. (1) stał się masą upadłości zarządzaną przez syndyka. Należące do niego udziały w kapitale zakładowym pozwanej spółki weszły w skład tej masy , a powód utracił, wszelkie uprawnienia związane z uczestnictwem kapitałowym w pozwanej spółce.

W myśl art. 186 prawa upadłościowego po ogłoszeniu upadłości wszelkie uprawnienia upadłego związane z uczestnictwem w spółkach wykonuje syndyk, co oznacza że kompetencje do wykonywania uprawnień z tytułu posiadanych udziałów przeszły na ten organ . To syndyk był od tej daty wyłącznie legitymowany do wykonywania praw z udziałów czy akcji należących do upadłego. Ta kompetencja obejmuje zarówno uprawnienia udziałowe w tym do zaskarżania uchwał organów, jak i uprawnienia przyznane osobiście upadłemu,

b/ zgłoszone jako ewentualne żądanie uchylecia obu uchwał wywodzone przez powoda z art. 249 §1 kodeksu spółek handlowych nie jest uzasadnione ,zdaniem Sądu Okręgowego dlatego , że W. D. (1) nie wykazał w postępowaniu , iż ich podjęcie godzi w interesy pozwanej spółki albo też będąc sprzecznymi z dobrymi obyczajami mają na celu pokrzywdzenie współnika.

Fakty ustalone w sprawie dotyczące okoliczności istotnych dla oceny tego zagadnienia , które Sąd Okręgowy ponownie przytoczył, nie stanowią, jego zdaniem, wystarczającej podstawy do uznania , że wskazane wyżej przesłanki ustawowe uchylecia uchwał zostały spełnione,

c/ powód w ocenie Sądu niższej instancji , nie może w sposób uzasadniony formułować [także kwalifikowanego przezeń jako ewentualne] roszczenia o ustalenie nieistnienia obu uchwał nr (...) i nr (...), w odwołaniu się do art. 189 kpc i swojego interesu prawnego w takim ustaleniu.

Wskazał , iż jednym możliwym trybem kwestionowania ważności uchwał współników w spółkach kapitałowych jest ten, przewidziany w przepisach kodeksu spółek handlowych. Konstrukcja uchwały nieistniejącej nie może być wykorzystana przez podmioty określone w art. 250 k.s.h. z powołaniem się na dysponowanie interesem prawnym w jej zaskarżeniu. Nieprawidłowości przy zwołaniu Zgromadzenia Wspólników, które zarzuca powód, nie mogą być podstawą opartego na przepisie art. 189 k.p.c. powództwa o ustalenie nieistnienia uchwał podjętych / potencjalnie / w tych warunkach.

Rozstrzygając o kosztach związanych z postępowaniem , uznając powoda za przerywającego spór także w zakresie żądań ewentualnych Sąd Okręgowy nakazał ściągnąć od powoda kwotę 8.000 zł na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Krakowie tytułem opłat za obydwie te żądania, odnoszące się do obu uchwał nr (...) i nr (...), na podstawie art. 29 pkt 4 i 5 (w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej w art. 4 pkt 18 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw) w zw. z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U z 2020 r., poz. 755).

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu a zatem to, że powództwo główne jaki i ewentualne zostały w całości oddalone.

Na kwotę należną wygrywającej strony pozwanej złożyły się : wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika – adwokata w wysokości 1.080 zł zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), 17 zł uiszczony tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, oraz suma 540 zł za postępowanie zażaleniowe przed Sądem Apelacyjnym w K. w sprawie oznaczonej sygnaturą(...), ustalonej zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 2 wskazanego wyżej rozporządzenia.

Apelacją od tego wyroku W. D. (1) objął jego całość , we wniosku środka odwoławczego domagając się wydania przez Sąd II instancji orzeczenia reformatoryjnego , którym stwierdzone zostanie , iż uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników strony pozwanej z dnia 20 lutego 2018 nr (...) i nr (...) są nieważne , ewentualnie zostaną uchylone .Ewentualnie zostanie stwierdzone ich nieistnienie , a spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W. zostanie obciążona kosztami procesu oraz postępowania apelacyjnego.

Środek odwoławczy został operaty na zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego , w sposób mający dla treści rozstrzygnięcia istotne znaczenie , a to art. 233§1 i 2 kpc oraz 328 §2 kpc , w następstwie przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów , które zdaniem skarżącego miało polegać na nie uwzględnieniu przez Sąd I instancji, w ramach przeprowadzanej oceny , pisma syndyka masy upadłości skarżącego z dnia 16 października 2018r. Wynika niego , iż nie był zawiadomiony przez spółkę o Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników na którym zostały podjęte kwestionowane uchwały. Już ten fakt, doniosły dla rozstrzygnięcia, powinien , zdaniem apelującego, być podstawą do stwierdzenia nieważności ich obu jako niezgodnych z prawem .

Zarzucany błąd polegał według stanowiska powoda także na tym , iż Sąd nie wziął pod uwagę treści postanowienia zawartego w §14 pkt 3 umowy spółki zgodnie z którym do odwołania prezesa zarządu konieczna jest jednomyślna uchwała wszystkich obecnych na Zgromadzeniu wspólników. Ten warunek nie został przy podejmowaniu uchwały nr (...) spełniony , a udział powoda w Zgromadzeniu spowodowałby , że uchwała taka nie zostałaby podjęta. To wskazuje na istotny wpływ prawidłowego zawiadomienia go o nim dla podjęcia uchwały , którego Sąd I instancji niepoprawnie nie potwierdził.

Nieprawidłowość dotycząca oceny dowodów miała także polegać na niezasadnym uznaniu za wiarygodne zeznań świadka - wspólnika większościowego A. G. (1) oraz odmowie tej cechy relacji W. D. (1), przesłuchanego w charakterze strony. Tak motywowana wada oceny miała , zdaniem skarżącego , doprowadzić do błędów w ustaleniach faktycznych , który obejmował ustalenia zgodnie z którymi:

A. G. informował go o planowanym na dzień 20 lutego 2018r Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników oraz wysłaniu zaproszenia na nie przesyłką poleconą, a skarżący miał wobec niego stwierdzić , iż ma jeszcze czas na odbiór tej korespondencji,

M. D. ma odpowiednie kompetencje do prowadzenia spraw spółki , a

sposób postępowania większościowego wspólnika nie godził w istotę spółki i nie były niezgodne z pierwotnym celem jej powołania ,

- naruszenia prawa materialnego pod postacią nieprawidłowego zastosowania :

a/ art. 236 §1 w zw z 235 §1 kodeksu spółek handlowych wobec nieuzasadnionego uznania , że Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników strony pozwanej odbyte w dniu 20 lutego 2018r zostało zwołane prawidłowo , w warunkach gdy apelujący nie był o złożeniu wniosku o jego zwołanie powiadomiony ,

b/ art. 250 pkt 4 k.s.h. jako konsekwencji niepoprawnego wniosku Sądu I instancji , iż Zgromadzenie odbyte w dniu 20 lutego 2018r zostało zwołane niewadliwie i dlatego powód nie może skutecznie domagać się stwierdzenia nieważności podjętych na nim uchwał nr (...) i (...),

c/ art. 249 §1 kodeksu spółek handlowych wobec niezasadnego wniosku Sądu I instancji zgodnie z którym kwestionowane przez powoda uchwały nie są sprzeczne z dobrymi obyczajami , nie godzą w interesy spółki oraz nie mają na celu pokrzywdzenia W. D. (1),

- naruszenia art. 189 kpc wobec przyjęcia przez Sąd niezasadnego stanowiska zgodnie z którym przy uznaniu , iż powód nie ma legitymacji czynnej do dochodzenia roszczeń stwierdzenia nieważności uchwał jako niezgodnych z ustawą oraz uchylenia ich nie jest także uprawniony do żądania ustalenia ich nieistnienia.

Odpowiadając na apelację strona powodowa domagała się jej oddalenia jako pozbawionej uzasadnionych podstaw oraz obciążenia W. D. (1) kosztami postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację, Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy powoda nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu

Nie można podzielić zadanego z zarzutów na których opiera się jego konstrukcja

Rozpoczynając ich ocenę od zarzutów procesowych i ściśle powiązanego z zarzutem przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych, w ich części wskazanych przez skarżącego, przypomnieć na wstępie należy, iż:

zarzut procesowy jest uzasadniony jedynie wówczas, gdy spełnione zostaną równocześnie dwa warunki.

Strona odwołująca się do niego wykaże, że rzeczywiście sposób postępowania Sądu naruszał indywidualnie oznaczoną normę [normy] formalne. Jednocześnie nieprawidłowości te prowadziły do następstw, które miały istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia. Nieco inaczej kwestię tę ujmując, zarzut procesowy jest usprawiedliwiony jedynie wówczas, jeżeli zostanie dowiedzione, że gdyby nie potwierdzone błędy proceduralne Sądu niższej instancji, orzeczenie kończące spór stron miałooby inną treść.

/ por. także, wskazany jedynie dla przykładu judykat Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2020r, sygn. III UK 293/19, powołany za zbiorem Lex /.

Odnosząc te generalne uwagi do zarzutów proceduralnych zawartych w środku odwoławczym należy uznać je za chybione.

Nie ma racji W. D. (1) podnosząc naruszenie art. 328 §2 kpc / jak można sądzić skarżącemu chodziło o normę art. 327¹ §1 kpc, która aktualnie obowiązując, zastąpiła tę powoływaną przez niego, bez żadnych zmian merytorycznych w zakresie tego jakie elementy konstrukcyjne mają zawierać pisemne motywy orzeczenia.

Jak wynika z ukształtowanego i jednolitego, podzielanego przez Sąd Apelacyjny, w składzie rozstrzygającym sprawę, orzecznictwa Sądu Najwyższego zarzut taki może być uzasadniony jedynie wyjątkowo, gdy konstrukcja pisemnych motywów orzeczenia Sądu niższej instancji jest tak wadliwa, iż nie zawierają one danych pozwalających na przeprowadzenie na ich podstawie kontroli instancyjnej orzeczenia.

/ por. także wskazane jedynie ilustracyjnie postanowienie SN z dnia 21 listopada 2001, sygn. I CKN 185/01 powołane za zbiorem Lex/

Tego rodzaju zasadniczymi / konstrukcyjnymi / wadami motywy wyroku z dnia 29 czerwca 2021r nie są dotknięte.

Wynika z nich z oparcia o jakie ustalenia i wnioski prawne, odwołane do mających w sprawie zastosowanie norm prawa materialnego, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie. Wiadomo jest z jego lektury także w jaki sposób i dlaczego ocena zgromadzonych dowodów została przeprowadzona we wskazany w uzasadnieniu sposób.

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 233§1 kpc w postaci przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji także, ściśle na nim oparty i zeń wynikający zarzut faktyczny błędów ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji.

Skuteczne postawienie tych zarzutów wymaga od strony wykazania na czym, w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów, polegała nieprawidłowość postępowania Sądu, w zakresie ich oceny i poczynionych na jej podstawie ustaleń.

W szczególności strona ma wykazać dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością czy uznanie, w odróżnieniu od innych, szczególnego ich znaczenia dla dokonanych ustaleń, nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub] zasadami logicznego rozumowania, czy też przewidzianymi przez procedurę regułami dowodzenia.

Nie oparcie ich na tych zasadach , wyklucza uznanie za usprawiedliwione, pozostając dowolną , nie doniosłą z tego punktu widzenia, polemiką z oceną i ustaleniami Sądu niższej instancji.

/ por. w tej materii , wyrażające podobne stanowisko , powołane tylko przykładowo, orzeczenia Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001, sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005, sygn. III CK 3/05 , obydwie powołane za zbiorem Lex/

Ponadto nie można tracić z pola widzenia również , że swobodna ocena dowodów stanowi jeden z podstawowych elementów składających się na jurysdykcyjną kompetencję Sądu , który dowody bezpośrednio przeprowadza.

Ma to m. in. i takie następstwo , że nawet w sytuacji w której z treści dowodów można , w zakresie ustaleń , wyprowadzić równie logiczne , chociaż przeciwne do przyjętych przez Sąd I instancji wnioski , to zarzut przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i błędu ustaleń pomimo to , nie zostaną podzielone jako trafne.

Dopóty , dopóki ocena przeprowadzona przez Sąd mieści się w granicach wyznaczonych przez tę normę procesową i nie doznały naruszenia wskazane tam jej kryteria , Sąd Odwoławczy obowiązany jest ocenę tę , a co za tym idzie także wnioski z niej wynikające dla ustaleń faktycznych , aprobować .

To, w jaki sposób powód motywuje ich realizację , wyklucza uznanie ich za usprawiedliwione.

W miejsce rzeczowej, opartej na wskazanych wyżej kryteriach , odniesionej do indywidualnie oznaczonych dowodów [i opartych na wnioskach z tej oceny ustaleń faktycznych , które przez to miałyby być dotknięte wytykanymi błędami] , polemiki ze sposobem postępowania Sądu Okręgowego , skarżący ogranicza się do przeciwstawienia stanowisku Sądu w tym zakresie własnej wersji oceny przede wszystkim relacji powoda i świadka A. G. (1) , jego zdaniem poprawnej.

Nieprawidłowości Sądu na których oba zarzuty opiera - zgodnie z argumentacją apelanta – sprawdzają się do tego , że nie przyjął on wersji zdarzeń afirmowanej przez W. D. (1) , na podstawie której powinno dojść do sformułowania odmiennych wniosków w zakresie skutecznego powiadomienia skarżącego o Zgromadzeniu , prawidłowości jego zwołania na dzień 20 lutego 2018r a także kompetencji córki większościowego współnika do prowadzenia spraw spółki jak i tego, że A. G. (3) godził sposobem swojego postępowania w dobro spółki , podważając cel dla którego realizacji (...)została powołana.

Stwierdzenie takiego sposobu motywowania stawianych zarzutów wystarcza dla odparcia ich obu.

Taka ocena powoduje , iż fakty , które Sąd Okręgowy uczynił podstawą zaskarżonego orzeczenia jako poprawne , Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Wymagają one jednak uzupełnienia o okoliczności , które wynikają ze zgromadzonych w postępowaniu rozpoznawczym dokumentów prywatnych i urzędowych, których wiarygodności nie kwestionowała zadań ze stron sporu. Tylko uzupełniająco należy wskazać , że do jednego z nich , pisma syndyka z dnia 16 października 2018r nawiązuje także skarżący w uzasadnieniu zarzutu procesowego przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów.

Uzupełnienie to przedstawia się następująco:

- syndyk masy upadłości powoda nie był zawiadomiony , w warunkach prowadzenia już wówczas postępowania upadłościowego w sprawie (...) w stosunku W. D. (1) o zwołaniu , odbyciu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej w dniu 20 lutego 2018r i podjętych na nim uchwałach,

/ dowód pismo w formie e- mail do spółki skierowane przez syndyka w dniu 16 października 2018r k. 333 akt/ ,

- o ogłoszeniu upadłości strona powodowa nie była informowana przez powoda

/ okoliczność niesporna /.

- po dowiedzeniu się o ogłoszeniu upadłości przez spółkę , w drodze rozmowy telefonicznej z syndykiem , wspólnik większościowy złożył w dniu 15 października 2018r wobec niego ofertę nabycia udziałów , jakie w kapitale spółki miał upadły. Równocześnie spółka przesała syndykowi protokoły Zgromadzeń Wspólników odbytych w dniach 20 lutego 2018r , 25 maja 2018r. i 21 września 2018r.

/ dowód treść informacji e- mail skierowanej do syndyka przez pełnomocnika spółki k. 346 akt/

W dniu następnym syndyk zwrócił się do strony pozwanej o pełną dokumentację czynności jakie wykonywała po dacie ogłoszenia upadłości powoda w dniu 25 sierpnia 2016r. , informując o wynikających z przepisów prawa upadłościowego dla czynności upadłego dokonanych po dacie ogłoszenia upadłości oraz przejęcia jego kompetencji do zarządu majątkiem przez syndyka.

/ dowód wiadomość e- mail z dnia 16 października 2018r k. 333 akt/

Pomimo zapoznania się z dokumentami z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) - spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ,w czasie którego zostały podjęte m. in. kwestionowane przez powoda uchwały nr (...) i nr (...), syndyk nie wystąpił na drogę sądową z żądaniem stwierdzenia nieważności tych uchwał z powodu niezgodności z ustawą / art. 252 §1 kodeksu spółek handlowych , w szczególności z art. 186 ustawy Prawo upadłościowe, w brzmieniu relewantnym dla rozstrzygnięcia ani też ich uchylenia na podstawie art. 249 k.s.h.

/ okoliczności pomiędzy stronami niesporne/

Syndyk nie przystąpił też do postępowania w miejsce dotychczasowego powoda mimo zawiadomienia go o takiej możliwości przez Sąd I instancji , na podstawie art. 196 §1 kpc .

W dacie doręczenia tego zawiadomienia postępowanie upadłościowe , na wniosek W. D. (1) , było już umorzone , na podstawie postanowienia Sądu Upadłościowego z dnia 19 czerwca 2019r.

/ dowód : zawiadomienie syndyka k. 373 akt, jego odpowiedź z dnia 10 lipca 2019r , postanowienie w sprawie (...) k. 378-379 akt/

W oparciu o ustalone w sprawie fakty , w tym ten o które Sąd II instancji uzupełnił ustalenia dokonane przez Sąd Okręgowy uzasadniona jest ocena , iż żaden zarzutów materialnych, sformułowanych przez apelującego nie może być uznany za uzasadniony , prowadząc do uznania zasadności apelacji oraz wydania przez Sąd Odwoławczy orzeczenia reformatoryjnego o treści postulowanej przez powoda.

Zasadniczą przyczyną takiej oceny jest to , że kwestionowane uchwały nr. (...) i nr. (...) , zostały podjęte przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki w dniu 20 lutego 2018r, a zatem w czasie kiedy wobec powoda , mającego status wspólnika mniejszościowego tej spółki było prowadzone postępowanie upadłościowe.

Po myśli art. 186 ustawy Prawo upadłościowe z dnia 28 lutego 2003[jedn. tekst DzU z 2022 poz. 1520] z dniem ogłoszenia upadłości , która wobec W. D. (1) została ogłoszona w dniu 25 sierpnia 2016r , na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla K. w K.Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych , wszystkie uprawnienia powoda związane z dysponowaniem udziałami w kapitale zakładowym strony pozwanej przejął , z mocy tego przepisu , syndyk.

Jak wynika z utrwalonego stanowiska literatury służącego wykładni tej normy , która stanowi lex specialis wobec regulacji kodeksu spółek handlowych , obejmuje ona swoim zakresem wszelkie uprawnienia upadłego związane z tymi udziałami . Syndyk jest wyłącznie legitymowany do wykonywania praw wynikających z nich albowiem od tej daty , ex lege , stanowią one składniki masy upadłości .

Są to zarówno uprawnienia udziałowe : prawo do zysku, prawo do udziału w obradach organów stanowiących, prawo głosu, prawo do informacji, do kontroli, jak uprawnienie do zaskarżania uchwał organów spółki, w granicach którego umieścić trzeba także żądanie stwierdzenia ich nieważności z powodu naruszenia prawa.

Są to także uprawnienia przyznane osobiście upadłemu wspólnikowi , w tym prawo do powoływania i odwoływania członków organów zarządzających i kontrolnych tego podmiotu korporacyjnego.

/ por. dla przykładu stanowiska : P. Jandy w: komentarzu do prawa upadłościowego - wydanie II - 2020r powołane za zbiorem Lex oraz R. Adamusa w komentarzu do prawa upadłościowego - wydanie 2016 , powołanego za zbiorem Legalis/

Z tej przyczyny, uzasadnionym jest przyjęcie , że syndyk był jedynym, legitymowanym podmiotem dla skutecznego dochodzenia przeciwko pozwanej spółce roszczeń o stwierdzenie nieważności obu uchwał objętych sporem podjętych w dniu 20 lutego 2018r na podstawie art. 250 pkt 4 k.s.h. oraz o uchylenie ich w oparciu o podstawy wymienione w art. 249 § 1 k.s.h.

Legitymacją taką , podobnie jak uprawnieniem do uczestnictwa w Zgromadzeniach Wspólników pozwanej spółki W. D. (1) nie dysponował od dnia ogłoszenia upadłości , a okres ten obejmował , jak wynika z ustaleń także okres w którym zwołano NZW i odbyło się ono w dniu 20 lutego 2018r , trwając do daty formalnego ukończenia postępowania upadłościowego.

Syndyk pomimo , że o fakcie podjęcia obu objętych sporem uchwał oraz o ich treści dowiedział się najpóźniej w dniu 15 października 2018r , kiedy zostały mu przesłane przez spółkę dokumenty związane przebiegiem Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 20 lutego 2018r na którym uchwały te zostały podjęte , nie zdecydował się na skorzystanie z uprawnienia do wytoczenia powództwa przeciwko pozwanej spółce obejmującego którekolwiek z tych żądań , a terminy zawite określone w art. 252§3 zd. pierwsze oraz art. 251 k.s.h upłynęły jeszcze w czasie , gdy postępowanie upadłościowe było prowadzone, gdy przyjąć , iż dla syndyka rozpoczęły swój bieg właśnie we wskazanej wyżej dacie.

Fakt ukończenia tego postępowania nie spowodował przy tym , że ich upływ nie ma znaczenia dla sytuacji prawnej powoda i należy je traktować jako dla niego na nowo otwarte po dacie 19 czerwca 2019r . Przeciwnie ich upływ , zważywszy w szczególności na ich charakter jest dodatkowym argumentem za uznaniem , że zarówno żądanie zgłoszone jako główne - stwierdzenia nieważności uchwał jak i pierwsze z żądań ewentualnych , ich uchylenia, nie mogły być uznane za zasadne.

Oceniając zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 189 kpc , którego realizacji skarżący upatrywał w tym , że w sytuacji odmowy potwierdzenia po jego stronie legitymacji do dochodzenia wskazanych wyżej roszczeń, nie ma on także interesu prawnego w ustaleniu nieistnienia uchwał nr (...) i nr (...) , uznanie , iż brak podstaw dla oceny zgodnie z którą którekolwiek z nich ma taki charakter , wystarcza do uznania tego zarzutu za niezasadny.

Nie jest rzeczą Sądu Odwoławczego rozstrzygającego konkretną sprawę , zajmowanie stanowiska w istniejącym w literaturze sporze co do tego czy istnieją dostateczne podstawy normatywne aby na gruncie przepisów kodeksu spółek handlowych wyróżniać jako odrębną , kategorię nieistniejących uchwał Zgromadzeń wspólników spółek kapitałowych.

/ por. w tym zakresie , wskazany tylko ilustracyjnie , sumujący te przeciwstawne stanowiska artykuł Macieja Kruszyńskiego opublikowany w Przeglądzie Prawa Handlowego nr 7 z 2008r. str. 44-51/.

Sądowi II instancji znane są judykaty Sądu Najwyższego , których powoływanie w tym miejscu jest z przyczyn teleologicznych zbędne , potwierdzające możliwość takiego wyróżnienia rodzajowego a równocześnie , w odniesieniu do konkretnych stanów faktycznych rozstrzyganych spraw , kwalifikujące podjęte akty Zgromadzeń w ten sposób - przy powołaniu się na bardzo szczegółowe nieprawidłowości proceduralne, które w jego ocenie pozwalają na taką kwalifikację z jednej strony ale zważywszy na te szczególowości nie zawsze poddające się zbiegowi generalizacji.

Na potrzeby rozstrzyganej sprawy wystarczy przyjąć, że przy złożeniu, iż można wyróżniać jako odrębną, taką kategorię uchwał; za nieistniejącą należy uznawać tylko takie skrajne przypadki zdarzeń, w których można odnaleźć jedynie pozory powzięcia uchwały Zgromadzenia Wspólników spółki kapitałowej.

Tym samym potwierdzenie, że mamy do czynienia z taką uchwałą powinno być traktowane jako wyjątek, w którym akt ten - z uwagi na swoje cechy lub warunki w jakich powstał - nie może być traktowany jako inkorporujący oświadczenie woli organu uchwałodawczego spółki.

Przypominając, iż formułując żądanie ustalenia nieistnienia uchwał (...) spółki z o. o. w W. skarżący upatrywał podstaw dla niego w tym, że wbrew postanowieniu §14 ust. 3 umowy spółki doszło uchwałą nr(...) do jego odwołania z funkcji członka zarządu, która nie była jednomyślna, a w warunkach gdyby o Zgromadzeniu był prawidłowo zawiadomiony, brał by w nim udział. W konsekwencji tego udziału, w ten sposób kwalifikowana uchwała o odwołaniu nie byłaby podjęta.

Same tylko twierdzenia W. D. (1), które powołał dla uzasadnienia tego żądania twierdząc, że nie był o Zgromadzeniu prawidłowo zawiadomiony [z konsekwencjami dla możliwości podjęcia uchwały nr (...) i pośrednio także dla uchwały powołującej nowego członka zarządu w osobie córki większościowego wspólnika – nr (...)] jak również do tego, iż Zgromadzenie było zwołane przez nieupoważniony podmiot, jednoznacznie wskazuje, że w odniesieniu do obu kwestionowanych uchwał nie można potwierdzić, iż nie istnieją, w wyżej przejętym rozumieniu tego pojęcia.

Pamiętając, że wówczas powód nie był uprawniony do brania udziału w Zgromadzeniu i podejmowaniu uchwał z przyczyn na które wskazano wyżej, wskazać trzeba, że podnoszone nieprawidłowości w procesie ich podejmowania o ile nawet przyjąć, że miały miejsce należy kwalifikować jako potencjalną podstawę stwierdzenia niezgodności uchwał z przepisami kodeksu handlowego lub umowy spółki.

Taka kwalifikacja implicite zakłada jednak, iż uchwały Zgromadzenia z dnia 20 lutego 2018r. chociaż wadliwe, zostały przez powołany przez tego organ spółki podjęte. Nie są zatem, co oczywiste, jedynie ich pozorem mogąc być uznanymi za nieistniejące.

Nie można też nie dostrzegać, że obydwie objęte sporem uchwały funkcjonują w obrocie, po ujawnieniu w Rejestrze Przedsiębiorców KRS zmian w składzie zarządu strony pozwanej.

Dlatego drugie z żądań ewentualnych sformułowanych przez powoda także nie mogło zostać uznane za zasadne.

Z podanych przyczyn, w uznaniu, iż żaden z zarzutów apelacyjnych nie jest uzasadniony, opartą na nich apelację Sąd II instancji oddalił, na podstawie art. 385 kpc w zw z art. 249§ 1, art. 252 kodeksu spółek handlowych oraz art. 189 kpc.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Odwoławczy oparł na art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z art. 391 §1 kpc i wynikającej z niego, dla wzajemnego rozliczenia ich pomiędzy stronami, zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna wygrywającej stronie pozwanej od przerywającego powoda, odpowiadając wynagrodzeniu zawodowego pełnomocnika – adwokata, przy uwzględnieniu, iż żądania W. D. (1) odnosiły się do dwóch uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników została ustalona na podstawie §8 ust. 1 pkt 22/ w zw. z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 [DzU z 2015 poz. 1800].